

IN MEMORIAM

VOJISLAVU ĐURIĆU

Nakon desetgodišnje neprekidne, visokovrijedne i predane suradnje u našem časopisu i u Centru za sociologiju sela, grada i prostora Instituta za društvena istraživanja Sveučilišta u Zagrebu, ostavio nas je zauvijek dr Vojislav Đurić (preminuo 30. lipnja 1976. godine u Novom Sadu).

Na svom isuviše kratkotrajnom ali zgusnutom životnom putu od samo 36 godina dr Đurić je prošao kroz različita životna iskušenja, ali je unatoč tome a možda i upravo zbog toga doživio izvanredno uspješan životni uspon i znanstvenu afirmaciju. Bio je pun zanimanja i nepresušne intelektualne radoznalosti za svijet, za pitanja koja suvremeno društvo i struka kojom se bavio postavljaju čovjeku, koji pregalački nastoji da spozna sve novo i kvalitativno vrijedno.

Dr Vojislav Đurić je rođen 17. travnja 1940. godine u Beogradu. Učiteljsku školu je pohađao u Požarevcu gdje je i maturirao 1950. godine. Iste se godine upisao na Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu (grupa sociologije) gdje je diplomirao u veljači 1964. godine. Studenoga 1963. godine zaposlio se u Kazneno-popravnog domu »Preporod« u Požarevcu, a nakon toga u travnju 1965. godine u Zavodu za urbanizam i komunalno-stambena pitanja SAPV — Novi Sad, gdje je u svojstvu stručnog suradnika za sociologiju radio do lipnja 1971. godine. Tada je stupio u radni odnos sa Centrom za političke studije i društveno-političko obrazovanje — Novi Sad, u zvanju istraživača a kasnije i samostalnog istraživača. Prosinca 1973. godine na Filozofskom je fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranio doktorsku disertaciju pod naslovom Sociološki aspekti difuzije inovacija u seoskim sredinama. Rujna 1974. godine izabran je za docenta za predmet »Osnovi nauke o društvu« na Fakultetu fizičke kulture Univerziteta u Novom Sadu. Ovdje je predavao sve do svoje smrti, a nalazio se neposredno pred izborom u zvanje izvanrednog profesora.

Dr Đurić je bio stručno, znanstveno i društveno-politički veoma angažirana ličnost. Na Fakultetu fizičke kulture vršio je funkciju prodekana za nastavu i nauku, bio je član nekoliko komisija Savjeta Fakulteta te više komisija Zbora radnih ljudi. Bio je član i Nastavno-stručnog vijeća Univerziteta u Novom Sadu, predsjednik Radne grupe za proučavanje efikasnosti studiranja na Univerzitetu, član Komisije za reformu Univerziteta (transfer znanosti u praksu), član Radne grupe za financiranje istraživačkih i stručnih radova studenata, te delegat u Skupštini Univerziteta.

Dr Đurić je bio aktivan i izvan svoje radne sredine. Od 1965. godine bio je član Srpskog sociološkog društva, Jugoslavenskog udruženja za sociologiju i Evropskog udruženja za ruralnu sociologiju. U razdoblju 1968—1972. godine bio je član Upravnog odbora Srpskog sociološkog društva. Od 1967. godine član je Redakcionog odbora časopisa »Sociologija sela«, a od 1968. godine član Izdavačkog savjeta časopisa »Žena«. Od godine 1973. predsjednik je Sekcije za sociologiju naselja Jugoslavenskog udruženja za sociologiju, a od 1975. član Upravnog odbora Udruženja sociologa SAP Vojvodine.

U mnogobrojnim znanstvenim i stručnim radovima — kao stalnoj prisutnosti dra Đurića među nama, došle su do punog izražaja njegove sposobnosti: inteligencija, golemo opće znanje, mašta i neumorna radinost. Osnovne značajke njegovih radova jesu izvornost, jasnoća iznijetih misli i aktualnost sadržaja. Prešavši okvire svoje najuže usmjerenosti (sociologija sela i grada), on prodire u dodirne posebne sociologije — sociologiju stanovanja, sociologiju porodice, sociologiju omladine, te u granične znanosti sociologije, napose u ekonomiku agrara, socijalnu psihologiju, gerontologiju, demografiju i socijalnu statistiku.

Znanstveni opus dra Đurića stavlja ga po opsegu i po vrijednosti u red najpoznatijih mlađih imena naše sociološke misli. U čemu se njegov rad sastojao i kako je raznovrstan bio — o tome najbolje govori bibliografski pregled njegovih radova.

Izdavanjem ovoga dvobroja »Sociologije sela« želimo odati poštovanje dru Đuriću, kao našem suradniku od samih početaka izlaženja časopisa a ujedno ukazati na sav značaj i aktualnost Đurićeva životnog djela.